

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Candidatus Abbreuiatus Jurisprudentiae Sacrae, Hoc Est,
Juris Canonici, Secundum Gregorii Papae IX. Libros V.
Decretalium Explanati Summa, Seu Compendium**

Pichler, Vitus

Augustae Vindel., 1733

Titulus XII. De Cognatione Legali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63462](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63462)

Parochus, nomine Christi baptizat, non nomine
constituentis: econtra substitutus ad levandum
præcisè agit nomine substituentis.

TITULUS XII.

De Cognatione Legali.

SUMMARIUM.

1. *Quid & quotuplex sit cognatio Legalis, & unde oriatur.*
2. *An ex sola adoptione perfecta.*
3. *Quas personas afficiat.*

I **C**ognatio Legalis, sic dicta, quia à Legibus Juris Civilis primò inventa, licet postea à SS. Canonibus recepta, est proprietas personarum ex adoptione proveniens, & ex Jure Ecclesiastico dirimens Matrimonium inter certas personas. Proin agitur hic de Impedimento Cognationis Legalis, proveniente ex adoptione, quæ in genere sumpta ex l. 1. & 11. & c. ff. de adopt. definitur esse *actus legitimus, quo qui naturaliter filius non est, in filium assumitur*: seu, quo persona extranea assumitur in filium vel filiam, nepotem vel neptem. Alia est *perfecta*, quæ vocatur *rogatio*: alia *imperfecta*, quæ dicitur *simplex*, vel *adoptio in specie*. Prior contingit, quando paterfamilias, seu homo sui juris, & extra potestatem patriam constitutus, autoritate vel Rescripto Principis, ita assumitur in filium, ut subiciatur patriæ potestati assumentis, atque in ejus famili-

am transeat, & hæres necessarius efficiatur non
 minus ac filii naturales. *f. 3. Inst. l. 2. C. eod.* Poste-
 rior, quando filiusfamilias, seu sub alterius patria
 potestate existens, auctoritate inferioris Magistra-
 tûs in filium recipitur ita, ut non transeat in pote-
 statem & familiam adoptantis, jus tamen succe-
 dendi ab intestato (non tamen ut hæres necessa-
 rius) acquirat. *f. 1. 2. 10. Inst. eod.* Si tamen
 filiusfamilias ita reciperetur ab avo paterno vel
 materno, veniret in familiam & patriam potesta-
 tem adoptantis: quæ adoptio in specie vocari so-
 let *perfecta*, vel *plena*. Porro omnis adoptans
 debet esse mas, paterfamilias, major 25. annis,
 adoptatum ita excedens ætate, ut posset esse illius
 pater naturalis, item debet esse ex natura sua po-
 tens ad generandum, persona autem adoptata esse
 præsens adoptanti, & intervenire auctoritas
 Principis, vel Magistratûs inferioris, prævia
 cognitione causæ. *f. 3. 4. 9. 10. Inst. l. 2. 24. 25.*
ff. l. 1. & fin. C. eod.

Dico 1. Impedimentum Cognationis Legalis 2
 probabilius solum oritur ex adoptione perfecta,
 quæ dicitur Arrogatio. Communior cum Sanch.
 contra Mastrium & Reiffenstuel aliósque Scoti-
 stas. Prob. *Leges Civiles*, ubi statuerunt Cognat-
 ionem Legalem, ferè loquuntur de arrogatione,
 ut *l. 14. 17. 55. de Rit. Nupt.* scilicet propter sub-
 jectionem & potestatem patriam in adoptatum,
 vel adoptatam &c. & ad cavendum periculum
 fornicationis, quod alioquin immineret inter per-
 sonas in eadem familia commorantes, & sub ea-
 dem potestate constitutas: sed Jus Canonicum,
 hanc cognationem pro impedimento Matrimonii

sta-

statuens, sequitur & approbat Leges Civiles *can. 1. 5. caus. 30. q. 3. & c. un. h. t.* & quidem propter easdem duas rationes, quarum neutra verificatur in adoptione imperfecta & simplici (nisi sit facta ab aliquo ascendente, avo paterno vel materno, ubi tamen jam datur aliunde fortior cognatio, nempe naturalis, & ideo otiosum est de hac disputare) ergo solum oritur ex arrogatione impedimentum cognationis spiritualis. Confirmatur: secundum Leges non contrahitur cognatio Legalis inter adoptatum & filios naturales & legitimos adoptantis: sed hujus rei alia ratio non potest, quam quod proles illegitima non sint sub patria potestate: ergo cognatio Legalis non contrahitur (etiam secundum SS. Canones) nisi adoptatus transeat in patriam potestatem adoptantis. *Objic.* Consanguinitas lineæ collateralis seu transversæ est vera consanguinitas, & dirimit Matrimonium, quamvis sit minus perfecta consanguinitas, quam consanguinitas lineæ rectæ: ergo etiam ex adoptione simplici, quamvis sit minus perfecta, quam arrogatio, oritur cognatio Legalis dirimens Matrimonium. *¶ N. cons. & parit.* nam pro consanguinitate lineæ collateralis pugnant clari textus Juris, non item pro cognatione orta ex adoptione simplici.

- 3 Dico 2. Impedimentum Cognationis Legalis datur inter sequentes personas. 1. Inter adoptantem, & filium vel filiam adoptatam, ac adoptati liberos & descendentes. Et hæc species in linea recta vocatur *pateritas*. 2. Inter adoptatum, & liberos, naturales ac legitimos simul, adoptantis, inque hujus patriæ potestate constitutos.

Et

Et hæc species in linea collateralis dicitur *fraternitas*. 3. Inter adoptantem & uxorem adoptati, ac vicissim inter adoptatum & uxorem adoptantis. Et hæc species nuncupatur *affinitas*. Pars 1. sumitur ex *§. 1. & 2. Inst. de nupt. l. 55. can. 1. & c. un. citt.* Pars 2. ex *§. 2. Inst. de nupt. l. 17. & c. un. citt.* Pars 3. ex *l. 14. & can. 1. citt.* atque communi DD. Cæterum paternitas & affinitas perdurat etiam sublata adoptione. *arg. §. 1. cit. c. 8. de consang.* fraternitas autem tollitur soluta adoptione, quæ solvitur per emancipationem, ac mortem tum naturalem tum civilem adoptantis. per *l. 17. & c. un. cit.*

TITULUS XIII.

De eo, qui cognovit Consanguineam
Uxoris suæ, vel Sponsæ.

SUMMARIUM.

1. *Affinitas ex copula illicita, præsertim cum consanguinea sponsa vel consanguineo sponsi habita*
2. *Dirimit Matrimonium non ultra secundum gradum.*
3. *Impedit usum Matrimonii, si copula habeatur cum consanguinea uxoris, vel consanguineo mariti.*
4. *§. Excusat tamen ignorantia tam Juris quam Facti.*

Sermo est & sensus tam de eo, qui cognovit
(nempe carnaliter per copulam perfectam)